

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Tots preguem per tots

En el context d'una societat complexa i fragmentada com la nostra, marcada per l'individualisme i el materialisme, sorgeix la pregunta: què deu passar en el cor i la ment d'alguns joves, i no tan joves, nois i noies, que prenen el camí sorprenent de dedicar la seva vida als altres? I no com un voluntariat temporal, sinó posant tota la seva existència al servei dels altres. Al servei de l'Altre, que és Déu, i dels altres homes i dones, germans seus, en el ministeri sacerdotal i la vida consagrada.

Perquè es tracta de persones del mateix context social i del mateix moment històric i cultural, joves que, deixant de banda altres possibilitats, han pres la decisió de fer present en el món el missatge de l'evangeli, el missatge de l'amor de Déu per a tots els seus fills.

Quina pot ser, doncs, la motivació tan poderosa que ha dut a homes i dones de totes les èpoques i condicions a deixar-ho tot per fer aquest pas? El papa Benet XVI, en la seva primera carta Encíclica *Deus Caritas est* afirmava: «Hem cregut en l'amor de Déu: així el cristià pot expressar l'opció fonamental de la seva vida. No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un horitzó nou a la vida i, amb això, una orientació decisiva.»

Aquest és l'autèntic motiu, i ho ha sigut des d'aquella primera resposta dels apòstols a la crida de Jesús fins als nostres dies: la persona Jesucrist que s'ha fet present a les seves vides. A les narracions de la crida de Jesús als apòstols que ens transmeten els evangelis, sempre, en tots els casos, és l'encontre amb

FOTO: IMATGE GENERADA AMB IA

Jesús, el motiu decisiu del seguiment, la seva presència a la vida de Pere i d'Andreu, de Natanael, de Jaume i Joan, de Mateu i de tots. Sens dubte que aquesta presència de Jesús els va fascinar i les seves paraules els van entusiasmar. Però també va haver-hi una gràcia interior, la gràcia d'experimentar l'amor de Déu a ells i al poble de Déu, que els va moure a donar una resposta per a tota la vida quan els va dir: «Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes. I ells deixaren immediatament les xarxes i el van seguir» (Mt 4,19-20).

Només des de la fe, en el seu amor, i des de sentir-se estimats per Déu, només des del convenciment que la nostra vida respon a un projecte d'amor de Déu per a nosaltres, per a l'Església i el món, en l'encontre personal amb Jesucrist, podem entendre la gràcia de la vocació, que és manifestació d'amor als que són cridats i al món sencer. Només així es pot donar una resposta a aquesta gràcia, i és ell mateix Jesús qui, en cridar-nos, ens envia i ens dona la força necessària per a l'entrega. És una crida d'amor i una resposta

d'amor la que han donat tants germans que s'han deixat enamorar per Jesucrist i en Ell han trobat la força per a una donació plena.

En la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, tots preguem per tots, perquè el Senyor faci descobrir la seva crida a cada un dels seus fills. Per això ens cal fomentar l'encontre personal amb Jesús, el Fill de Déu, que continua present a la seva Església. Un encontre en la fe i en l'amor que possibiliti l'experiència de ser estimats per Déu, una experiència que habitualment es dona en la pregària.

L'encontre personal, la crida, l'enamorament de Jesucrist i del seu missatge i la missió a la qual ens envia són elements centrals en tota vocació. Desde la crida a la vida fins a la vocació universal a la santedat, i és important poder-la conèixer, poder descobrir el paper que Déu en el seu amor ha volgut per a cadascun de nosaltres. Per això preguem avui tots per tots.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Administrar els hàbits

JOSEP F. MÀRIA

A l'assaig *Un present que s'eixampla. El temps i la vida espiritual* (Fragmenta), Josep F. Mària aborda la naturalesa del temps des de la física, la biologia, la filosofia o el cinema. L'autor, jesuïta i economista, apunta que per viure una vida més plena «hem d'aprendre a gestionar la nostra vida —molt complexa— per mitjà de pràctiques espirituals convertides en hàbits».

Què ens planteja en el llibre?

Proposo un accés a pràctiques espirituals a partir d'una reflexió sobre el temps humà. Cadascú de nosaltres viu íntimament afectat pel temps del cosmos (estacions de l'any, dia/nit); el temps de la biologia (bioritmes, fam, set, descans) i el temps de la societat (expectatives que els altres tenen sobre nosaltres). Aquests temps no s'harmonitzen bé en el nostre interior ni en la nostra agenda. Però podem aprendre pràctiques espirituals que ens ajudin a tenir pau interior i aconseguir una vida més plena.

Com recomanes connectar el present amb el passat i el futur?

Les pràctiques espirituals proposades al llibre s'ordenen a partir de quatre focus d'atenció: el present; la vida humana (entre el naixement i la mort biològica); la història (física, biològica i social); i l'Eternitat. Per a cada focus d'atenció hi ha una exposició dels reptes i una proposta de pràctiques espirituals que enfronten aquest repte. La recerca d'aquestes pràctiques parteix del present: el repte és viure cada situació des d'una atenció plena al moment, que ens obri a descobrir la infinita riquesa que es troba al fons de cada instant, i que ens omple i ens dispensa de la insatisfacció i l'estrès.

Com s'eixampla el present cap a l'Eternitat?

Després de l'atenció al present, el llibre convida a eixamplar l'atenció *enrere* cap als seus orígens (el meu naixement, la història humana, biològica i física) i *endavant* per descobrir/actualitzar el meu propòsit vital (o la meua vocació). Un propòsit que es traduirà en decisions (promeses, compromisos) generadores de joia i fecunditat futures.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Sant Marc i la fe que es fa ofici i fraternitat

Aquest dissabte 25 d'abril hem celebrat la festa de sant Marc, evangelista i company de l'apòstol sant Pere, primer cronista d'aquella Bona Notícia que va començar a transformar el món des de les ribes del llac de Galilea fins al cor de les grans ciutats. El seu evangeli, sobri i directe, és com una porta oberta per a qui s'acosta per primera vegada a Jesucrist: «Inici de l'evangeli de Jesucrist, Fill de Déu» (Mc 1,1). No hi ha un pròleg solemne: hi ha camí, hi ha urgència, hi ha vida.

La tradició explica que sant Marc evangelitzà Alexandria i que, en arribar a la ciutat, s'allotjà a casa d'un sabater. Aquell home s'havia ferit greument la mà en el seu treball, i Marc el va curar miraculosament. A partir d'aquest gest de proximitat i compassió, va néixer una amistat que va portar tota una família a conèixer Crist. Per això, sant Marc és patró del gremi dels sabaters: perquè l'Evangeli va obrir-se pas en un taller humil, enmig del treball quotidià.

Sant Marc és patró de grans ciutats com Venècia, però també d'oficis humils i necessaris, com el gremi dels sabaters. No és un detall menor. L'Evan-

geli necessita mans que l'encarnin en la vida quotidiana, en la feina ben feta, en la dignitat de l'ofici.

A Barcelona, la Confraria de Sant Marc vinculada a la Catedral, on va néixer, és un signe eloqüent d'aquesta fe que s'organitza, es cuida i es transmet. Fundada el 1202, és la confraria més antiga d'Europa de la qual tenim notícia. L'any vinent celebrarem els 825 anys d'història: gairebé un mil·lenni d'ajuda mútua i presència cristiana a la ciutat. A l'Edat Mitjana, els gremis i les confraries no eren només associacions professionals, eren veritables comunitats de fe, solidaritat i formació cristiana.

En temps de canvis ràpids i de memòria fràgil, sant Marc ens recorda que la fe no neix de teories, sinó de la trobada amb Crist viu i del testimoni d'una comunitat concreta. El seu lleó alat, símbol de l'evangelista, no és només una figura heràldica: és la imatge d'una Paraula que ruixeix amb força i s'eleva sobre les generacions.

Que la festa de sant Marc renovi a la nostra Església diocesana el desig d'anunciar l'Evangeli amb senzillesa i valentia, als carrers, als tallers, a les famílies i al cor de la nostra ciutat.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Reflejar la belleza de Cristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Momento de gracia es la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones que hoy celebramos. En 1964, san Pablo VI instituyó que cada IV Domingo de Pascua, llamado «domingo del Buen Pastor», se dedicara a rogar por las vocaciones. Desde entonces, el mensaje del Santo Padre nos ha ido acompañando cada año. El recordado papa Francisco, ingresado en el Gemelli, nos animaba diciendo: «Quiero dirigirlas una invitación llena de alegría y aliento para ser peregrinos de esperanza, entregando la vida con generosidad».

En el primero de sus mensajes para este día, León XVI nos llama a «compartir algunas reflexiones sobre la dimensión interior de la vocación, entendida como descubrimiento del don gratuito de Dios que florece en lo profun-

do del corazón de cada uno de nosotros».

Un hermoso mensaje que nos habla del camino de la belleza, del «Pastor bello» (Jn 10,11): pastor que nos ama, que es perfecto, auténtico, ejemplar, dispuesto a dar la vida por sus ovejas. Pastor que cautiva. Conocer, orar, confiar; dejémonos seducir por el Señor y respondamos cada día: «Con Él, quiero recorrer el camino de esta belleza».

Que la Virgen María, modelo de acogida interior del don divino, ruegue por los jóvenes llamados y por todos los que seguimos a su Hijo. Transfigurados por el «Pastor bello», seremos felices y daremos frutos abundantes para la Iglesia y para el mundo (cf. Mensaje, 16.03.26).

Lectures de la missa diària i santoral

27. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastre.

28. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30].

Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Dimecres [Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30].

Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica, dra. de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20].

Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev, fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 o Sant Josep obrer: Gn 1,26-2,3 / Col 3,14-15.17.23-24 / Sl 89 / Mt 13,54-58].

Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14].

Mare de Déu d'Araceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església.; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12].

Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de maig

Preguem perquè cadascú, des dels grans productors fins als petits consumidors, es comprometi a evitar el malbaratament d'aliments i que tothom tingui accés a una alimentació de qualitat.

DIUMENGE IV DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos:

Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»

COMENTARI

El Bon Pastor

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral

El quart diumenge de Pasqua se'l coneix com «del Bon Pastor» perquè, a l'Evangeli, en tots tres cicles de lectures de la Paraula de Déu (A, B, C), es proclama un fragment del Capítol 10 de l'Evangeli de sant Joan, on es fa una al·legoria religiosa de Jesús com a pastor i rei. El Bon Pastor és un títol que li escau.

Un dels militars més famosos de la història, Napoleó Bonaparte, va dir: «Reis i Emperadors conquerim molts territoris amb la força i, després de la mort, no tenim amics; per contra, Crist conquerí els cors per l'amor i encara avui milions d'homens anirien voluntàriament a la mort per Ell». Avui, Jesús se'ns presenta com el bon pastor que no s'aprofita de les ovelles sinó que es lliura per elles, és a dir «per a nosaltres i per a molts». «Crist passà fent el bé» (Ac 10,38). Vingué a cercar les ovelles esgarrriades, els pecadors que som tots i ho va fer gratuïtament i amb escreix.

L'ensenyament del bon pastor no té res de bucòlic. La paraula «pastoral» ha esdevingut indiscutible per justificar qualsevol activitat o estratègia dins de l'Església. Els mateixos dirigents de les comunitats cristianes prefereixen el títol de pastor al que poden indicar ancianitat, sacralitat, govern o poder.

Aquest any (cicle A) el text es fixa en la imatge de la porta (Jn 10,1-10) i deixa la del pastor (cicle B i C). La imatge de la porta no té un sentit material sinó funcional. La porta és l'espai legítim per entrar i sortir. La porta jutja a qui, amb intenció de lladre, intenta entrar-hi sense passar per ella. Les paraules amb què Jesús acusa el «lladre i bandoler» són al·lusions a situacions concretes de la història d'Israel i dels falsos redemptors de tots els temps, experts a robar, matar, esclavitzar, confondre i desunir. La porta és accés a una llibertat positiva i línia d'encontre amb els familiars i amics. Criteri de rectitud.

Cadascú segons la missió que li ha estat confiada, amb plena responsabilitat, és pastor i és porta. Fragments de Crist som tots junts i amb Ell per cap fem el Crist total. Tots tenim un lloc dins la Comunitat en la tasca de participació del servei pastoral.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 27 d'abril:

—**A les 11 h**, el Sr. Bisbe presideix la Missa a la parròquia de Sant Pere de Rubí amb motiu de la festa de l'Escola Mare de Déu de Montserrat.

—**A les 18 h**, confirmacions a la capella de la Universitat Internacional de Catalunya a Sant Cugat del Vallès.

Dimarts 28 d'abril, a les 17.30 h. Confirmacions a la Catedral d'alumnes del col·legi El Pinar de Valldoreix.

Dimecres 29 d'abril, a les 17.30 h. Confirmacions a la Catedral d'alumnes del col·legi El Pinar de Valldoreix.

Diumenge 3 de maig:

—**A les 13 h**, el Sr. Bisbe presideix la Missa a la parròquia de Sant Josep Obrer de Rubí en la seva festa titular.

—**A les 19 h**, el Sr. Bisbe presideix la clausura del Curset de Cristiandad a Caldes de Montbui.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

Notícies

La candidatura de La Seu d'Egara continua avançant. Dimarts 14 d'abril ha tingut lloc la presentació del futur equipament del centre d'interpretació i visitants de la Seu d'Egara. En la presentació ha participat el Sr. Jordi Ballart, alcalde de Terrassa, Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, i la Sra. Carlota de la Pressa, arquitecte municipal. El nou equipament ampliarà el futur complex de La Seu d'Egara per tal que sigui declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

Aplec pasqual de les parròquies de l'Arxiprestat de Sabadell Centre Sud. Diumenge 18 d'abril es va celebrar el 20è Aplec pasqual de les par-

ròquies de l'Arxiprestat de Sabadell Centre Sud, a la parròquia de Sant Francesc. Coincidint amb els 800 anys del traspàs de sant Francesc d'Assís, s'hi va fer una commemoració especial, amb una celebració joiosa que proclamava que Ell és viu.

Reunió Consell Pastoral Diocesà a Terrassa. En la seva reunió es va reflexionar sobre la concreció de les propostes d'implementació de la sinodalitat, i també sobre la reestructuració de serveis i celebracions a la diòcesi.

Confirmacions

Dimarts i dimecres 14 i 15 d'abril a la Catedral. Dos grups d'alumnes del col·legi La Vall de Sabadell, 53 noies i 47, respectivament.

Dissabte 18 d'abril a la parròquia de la Puríssima de Sabadell. 14 joves i adults.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Oremos por todos

En el contexto de una sociedad compleja y fragmentada como la nuestra, marcada por el individualismo y el materialismo, surge la pregunta: ¿qué debe pasar en el corazón y la mente de algunos jóvenes y no tan jóvenes, chicos y chicas, que toman el camino sorprendente de dedicar su vida a los demás? Y no como un voluntariado temporal sino poniendo toda su existencia al servicio de los demás. Al servicio del Otro que es Dios y de los demás hombres y mujeres, hermanos suyos, en el ministerio sacerdotal y la vida consagrada.

Porque se trata de personas del mismo contexto social y del mismo momento histórico y cultural, jóvenes que, dejando de lado otras posibilidades, han tomado la decisión de hacer presente en el mundo el mensaje del evangelio, el mensaje del amor de Dios para todos sus hijos.

¿Cuál puede ser la motivación tan poderosa que ha llevado a hombres y mujeres de todas las épocas y condiciones a dejarlo todo para dar este paso? El papa Benedicto XVI, en su primera carta Encíclica *Deus Caritas est* afirmaba: «Hemos creído en el amor de Dios: así el cristiano puede expresar la opción fundamental de

su vida. No se empieza a ser cristiano por una decisión ética o una gran idea, sino por el encuentro con un acontecimiento, con una Persona, que da un horizonte nuevo a la vida, y con esto una orientación decisiva.»

Éste es el auténtico motivo, y lo ha sido desde aquella primera respuesta de los apóstoles a la llamada de Jesús hasta nuestros días: la persona Jesucristo que se ha hecho presente en sus vidas. En las narraciones de la llamada de Jesús a los apóstoles que nos transmiten los evangelios, siempre, en todos los casos, es el encuentro con Jesús el motivo decisivo del seguimiento, su presencia en la vida de Pedro y de Andrés, de Natanael, de Jaime y Juan, de Mateo y de todos. Sin duda que esta presencia de Jesús les fascinó y sus palabras les entusiasmaron. Pero también hubo una gracia interior, la gracia de experimentar el amor de Dios a ellos y al pueblo de Dios que les movió a dar una respuesta de por vida cuando les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres. Y ellos dejaron inmediatamente las redes y le siguieron» (Mt 4,19-20).

Solo desde la fe en su amor y desde sentirse amados por Dios, solo desde el convencimiento de que nuestra vida responde a un proyecto

de amor de Dios para nosotros, para la Iglesia y el mundo, en el encuentro personal con Jesucristo, podemos entender la gracia de la vocación, que es manifestación de amor a los que son llamados y al mundo entero. Solo así puede darse una respuesta a esta gracia, y es él mismo Jesús quien, al llamarnos, nos envía y nos da la fuerza necesaria para la entrega. Es una llamada de amor y una respuesta de amor la que han dado tantos hermanos que se han dejado enamorar por Jesucristo y en Él han encontrado la fuerza para una plena donación.

En la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, oremos todos por todos, para que el Señor haga descubrir su vocación a cada uno de sus hijos. Por eso necesitamos fomentar el encuentro personal con Jesús, el Hijo de Dios, que sigue presente en su Iglesia. Un encuentro en la fe y en el amor que posibilite la experiencia de ser amados por Dios, una experiencia que habitualmente se da en la oración.

El encuentro personal, la llamada, el enamoramiento de Jesucristo y de su mensaje y la misión a la que nos envía son elementos centrales en toda vocación, desde la llamada a la vida hasta la vocación universal a la santidad, y es importante poder conocerla, poder descubrir el papel que Dios en su amor ha querido para cada uno de nosotros. Por eso oramos hoy todos por todos.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

